

Vorbereitung voor het Loofhuttenfeest deel 2
Ronald Weinland
Preek gegeven op 12 september 2009

Er zijn nog 3 weken. Nog 3 weken voor het Loofhuttenfeest of heb ik dat fout neergeschreven? 3 weken? Volgende week is het Trompettenfeest.. een paar weken daarna, eerst nog Verzoendag. Nog 3 weken tot het Loofhuttenfeest. En met dat in ons achterhoofd zijn we vorige week met een nieuwe serie begonnen, getiteld *Vorbereitung op het Loofhuttenfeest*, vandaag deel 2. Dit zou de laatste moeten zijn van deze serie.

Vorbereitung voor het Loofhuttenfeest. Deze preek wordt gegeven zodat we van tevoren kunnen plannen, zodat we beter voorbereid zijn om een beter Feest te ontvangen en geven, aan iedereen die daar aanwezig zal zijn. Nogmaals, het wordt op een andere manier gevierd dan voorheen... en ik hoop dat iedereen dit begrijpt, waarom. Vorig jaar zijn we zo begonnen en waarom we het doen... waarom God het geïnspireerd heeft het zo te doen. Het komt van God. Het is niet mijn idee of mijn opinie... Deze dingen komen van God. Er is een bepaalde reden voor, waarom God de dingen doet en we leren ervan. We hebben dit in een preek besproken, vorig jaar. En we zullen er nog over horen in één van de preken aan het begin van het Feest dit jaar. Wat het betekent: 'loofhutten' hoe dat gevierd werd en hoe wij sommige van deze dingen deden, en incorrecte conclusies trokken .. maar we hebben er zeer inspirerende lessen van geleerd. Nogmaals, we vieren het dit jaar.. sommige mensen dachten dat we het hele Feest niet zouden vieren. O jawel, we vieren het gehele Feest. Het is alleen anders, snap je? Maar soms denken wij dat bepaalde dingen precies op een bepaalde manier gedaan moeten worden, .. we zullen vandaag verzen lezen in Hebrreeën. In het verleden keken wij op een bepaalde manier naar deze verzen en gebruikten ze incorrect. Het kan toegepast worden op een bepaalde manier maar wij gingen daar te ver in. Maar God helpt ons om meer gebalanceerd te worden, in alles wat Hij ons geeft: een gezondere geest geeft Hij ons en het is een groeiproces. Wij gaan door dit groeiproces in dit leven. Of het nu fysiek is, vanaf het moment dat we geboren worden tot we volwassenen zijn maar je stopt er nooit mee. Hoe oud is volwassen? 19-20-21.. dan gaan we ons volwassen leven in, ongeveer op die leeftijd, maar je stopt nooit met groeien. De mens stopt niet met groeien, ik hoop dat ik niet stop ☺ Er zijn lessen die je moet je leren, je hele leven lang. Echt waar. Alleen in je fysieke leven al en vooral in Gods Kerk, met Gods manier van leven: de dingen die Hij ons onderwijst en laat zien en ons geeft: dat is verbazingwekkend.

Ook in de Kerk. We gaan door een groeiproces en het groeien, het wijzer worden stopt nooit. Zelfs in de familie van God zal het nooit stoppen. Weet je, we krijgen niet alles, zelfs de 144.000, als ze opgewekt zullen worden, zullen niet direct alles weten. Ze zullen niet alles in één keer krijgen. Het is het begin van de God Familie. Dan zullen we eindelijk *geboren* worden in de God Familie. We zijn nu nog niet geboren. Snap je? We zijn nog niet geboren als geestelijke wezens. Dat gebeurt pas als je verandert. We zijn alleen maar verwekt nu en we groeien, zoals in de baarmoeder – in de Kerk – en geboren worden we pas als het jouw tijd is. Voor sommigen zal dit zijn bij de wederkomst van Jezus Christus, voor anderen zal dat ergens verder in de toekomst zijn. Daar zal ik op het Loofhuttenfeest verder over spreken.

We gaan even terug naar de preek van vorige week. Een kleine terugblik. We hebben eerst de belangrijkheid besproken van je geestelijk voorbereiden, op het Loofhuttenfeest dat er aan komt. We moeten een juiste geest van hongeren en dorsten van wat God ons geeft, op het Feest, hebben. Wat Hij al voor ons voorbereid heeft. Nogmaals, het komt neer op hoezeer wij dit wensen, onze wens om te hongeren en dorsten naar datgene wat God ons dan op dat moment zal geven. We gaan het niet eerder krijgen, ontvangen, maar .. het meeste is al klaar, voorbereid en dan hangt de rest van ons af. Wat wij zullen ontvangen hangt van ons af, van onze geest en houding tegenover God, ons hongeren en dorsten naar datgene wat Hij voor ons voorbereid heeft. Zoals ik

vorige Sabbat al vermeldde is er geen enkele andere tijd in het jaar dat God ons zoveel meer geeft. Ik vind het de meest inspirerende tijd, zelfs voor het Loofhuttenfeest weet ik dat God meer van Zijn geest uitgiet: de verwachting, de opwinding die God heeft: Hij laat ons delen in die verwachting, die opwinding voor alles wat er gaat komen. En vooral tijdens het feest giet Hij meer van Zijn geest over ons uit, over ons allen en voor mij is dit dus één van de meest opwindende tijden van het jaar.

Nogmaals, er is geen andere tijd in het jaar is als wat er staat te gebeuren. En een herinnering in wat er in **Psalmen 81** staat; een herinnering aan deze verzen, je hoeft er niet naar toe te gaan. Ik zal ze even snel voorlezen, er staat: **Psalmen 81: 4 Blaast de bazuin op de nieuwe maan**, dit verwijst naar een Hoge Dag, het Trompettenfeest. Dan begint het tellen, om te weten hoe je de tijd moet tellen. Zoveel daarvan draait rond om deze dag. **Blaast de bazuin op de nieuwe maan, ter bestemder tijd, op onzen feestdag.** vastgestelde tijden, zoals we in Leviticus 23 lezen. Als je daar leest over alle Heilige dagen, de Sabbat, de wekelijkse Sabbatten en de afspraken die God heeft gemaakt, voor de mensheid, zodat wij voor Hem kunnen komen en leren van wat Hij voor ons voorbereid heeft, wat Hij ons geeft. **ter bestemder tijd, op onzen feestdag.** Laten we naar **vers 9** gaan, er staat: **9 Hoor mijn volk, Ik wil u vermanen**, Gods wens voor ons is dat wij luisteren naar wat Hij ons geeft. Hij wil dat wij het ontvangen, Hij wil dat we luisteren omdat Hij weet dat als wij het ontvangen, als wij die geest van hongeren en dorsten naar datgene wat Hij geeft hebben, en als wij het horen... Hij geeft ons de mogelijkheid om geestelijk te horen, dan zijn wij zo gezegend! Wij zullen kunnen groeien! Maar als dat verzwakt is of niet zo intens aanwezig is, zullen wij niet zoveel ontvangen. Des te meer instructie, begeleiding we van God onze Vader kunnen ontvangen, des te meer zullen wij op een positieve manier kunnen reageren, zodat we gezegend kunnen worden. Want Gods wens is dat wij gezegend kunnen worden,... zoals elke ouder dit wens voor zijn of haar kinderen, dat ze zullen luisteren en gezegend zullen kunnen worden in hun leven: groeien en volwassen worden op een juiste manier.

o Israël, ALS gij naar Mij hoordet! 10 Er zal onder u geen uitlands god wezen, en gij zult u voor geen vreemden god nederbuigen.

11 Ik ben de HEERE, uw God, Die u heb opgevoerd uit het land van Egypte; doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen. Want dat is Zijn wens – om ons te vervullen, met Zijn woord, Zijn manier van leven en een deel van ons komt nog altijd uit Egypte, dat maakt deel uit van dat proces.

Dan zijn we verder gegaan met een zeer belangrijk iets als voorbereiding voor het Loofhuttenfeest: hoe we de kansen moeten aangrijpen als we samen kunnen komen of zijn. Maak van tevoren plannen en haal het meest uit de tijd dat je met elkaar kan doorbrengen. Daar moeten wij over nadenken. Diegenen onder jullie die al lang in de Kerk zijn, jullie moeten hier op een andere manier over nadenken. Het gaat niet alleen over samenkomen en samen zijn op hetzelfde moment... maak niet de fout, of DE fout.. denkende dat in het verleden wij met Gods mensen konden zijn, maar kijk er anders naar. Naarmate de preek vordert zal je begrijpen wat ik bedoel. Om het anders te doen, je erop te concentreren, het echt anders willen doen. Diegenen onder jullie die nooit eerder naar een Feest zijn geweest, weten niet wat ik bedoel. Dit zal een grote ervaring zijn en je kan er van leren.

We hebben het gehad over Verzoendag, dat het een tijd is van onszelf vernederen voor God. Zodat we het Loofhuttenfeest in nederigheid kunnen vieren. Alles in Gods plan is perfect, wat Hij onderwijst... en het is dus niet alleen een fysiek iets, het is zeer zeker geestelijk. Verzoendag, de wens om één te zijn met God, het proces wat we doorlopen en waar we dan ingaan, het millennium. Of het nu gaat over diegenen die in Gods familie geboren zullen worden of diegenen die verder zullen leven... en al diegenen die toegevoegd zullen worden, die dat in nederigheid kunnen doen. Kijk wat er met deze aarde gebeurt, voor de wederkomst van Jezus Christus. Dat is de enige manier waarop de mensheid die periode kan ingaan, God heeft het zo gepland, met een bepaald doel, voor wat Hij gaat doen tijdens het millennium. Hij gaat de mensheid zeer vernederen. Daarom zullen de mensen dat alles moeten meemaken.

Wij kunnen dus hiervan leren als wij naar het Loofhuttenfeest gaan... in nederigheid. En de verzen die wij lezen, daaruit zou het heel duidelijk moeten worden wat dit allemaal betekent. Het gaat allemaal om onze relatie met God en met elkaar: hoe denken we over de mensen... Het is zo belangrijk dat onze relatie met anderen gebaseerd zijn op nederigheid, want trots staat altijd in de weg en kwetst relaties, echt waar. Nogmaals, als we dit echt begrijpen... dan is het een kwestie van ons richten op de noden van anderen, meer dan op onze eigen noden: nederigheid, je richten op de noden van anderen, meer dan op die van jezelf. De bereidheid om de aandacht niet op jezelf te richten, want dat zo gewoon voor ons. Het is zo makkelijk om je op jezelf te richten, onze noden, wat wij willen... We worden 's morgens wakker en: ... ik wil dit, ik heb dat nodig... wij zijn de hele dag bezig met onszelf in de watten te leggen. Wij houden van onszelf ☺ Snap je? Dat is wat God over ons zegt. Wij houden zo van onszelf, wij mensen. Dat is zo normaal voor ons maar als we naar het Loofhuttenfeest gaan...dan moet je het anders doen. Je wil niet dat je er naar toe gaat, zoals je altijd bent, we moeten er anders tegenaan kijken, hoe kan je daar naar toe gaan in nederigheid,... als het over relaties gaat.

Nogmaals, we hebben daar de kans om nederigheid in praktijk te brengen. Net zoals we bepaalde dingen leren op de Sabbat, als we samenkomen. We leren hoe we die dingen moeten toepassen gedurende de rest van de week. En dat geldt ook voor het Loofhuttenfeest. Als we dit begrijpen, het is een kwestie van je richten op de noden van anderen, meer dan je op jezelf richten. We moeten bereid zijn ons niet op onszelf te richten, veranderen van egoïsme naar geven, opofferen. Wat betekent dat dan als God... zo vaak wordt er in de Bijbel gesproken over zelfopoffering, als Hij het over 'broederschap', omgang met elkaar heeft, dat betekent dat we onze eigen noden en wil moeten opofferen. 'ik' houd er niet van om zichzelf op te offeren. Het doet liever zijn eigen willetje, zijn eigen dingen doende, eten wat hij lekker vindt.. gaan eten waar hij wil, wat het ook mag zijn. Snap je het? En dus om te geven, er op een andere manier over te gaan denken is een unieke gemoedstoestand, die wij moeten gaan aannemen. En we moeten ons niet richten op wat 'ik uit het Feest kan halen'. Wat 'ik kan *doen* op het Feest'. Als we niet voorzichtig zijn... en dit kan gebeuren en is gebeurd in het verleden, omdat wij veel meer mensen op de Feestplaatsen hadden. Vaak ging het Feest alleen nog maar om wat wij konden gaan doen op het Feest. Het is heel goed om bepaalde activiteiten te ondernemen op het Feest, en samen te zijn met elkaar op het Feest maar soms, als je niet oppast, kan je je zo focussen op wat je allemaal gaat doen dat je de anderen vergeet. Omdat wij zo gericht zijn op wat *ik* uit het Feest kan halen, wat *ik* allemaal kan gaan doen. Maar als je anderen erbij betreft.. dat moet je willen, als je anderen erbij kan betrekken dan wordt dat geven, snap je? Je kan altijd anderen erbij betrekken en daar gaat het hier allemaal om.

Fillipenzen 2: ik wil dit nog eens lezen omdat het het meest belangrijke vers is dat we vorige Sabbat besproken hebben. Het onthult de juiste geest die we moeten hebben op/tijdens het Loofhuttenfeest en het staat hier in Fillipenzen beschreven. Ik zal deze verzen even lezen, deze verzen laten de essentie zien van die juiste geest die we allemaal moeten hebben als we het Loofhuttenfeest ingaan, wat wij moeten doen en hoe we ons moeten gedragen, leven tijdens het Feest, in onze relaties met anderen. **Fillipenzen 2: 1 Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes,** dat willen wij hebben. Dat willen wij op de Sabbat, als we samenkomen. Als we de kans hebben om samen te komen. Een heleboel van vinden veel belangrijker dan we het ooit gevonden hebben. Omdat we weten hoe het is om een klein groepje te zijn (we zijn een klein groepje geweest). Voor jullie die al lang in de Kerk zijn, ... waarderen die omgang met broeders veel meer dan we ooit gedaan hebben. Omdat er zoveel van ons afgenomen is. Wij weten dat er zoveel mensen zijn, in de verstrooiing, die die kansen niet hebben. Sommigen van jullie hier, in Columbia, jullie komen niet elke Sabbat samen, als groep mensen. Jullie hebben niet die omgang met elkaar omdat jullie zo ver uit elkaar wonen, mensen hebben uren gereden om hier te komen. En het is dus heel belangrijk als je de kans krijgt om samen te komen, en je bent er dankbaar voor en je koestert het.

Nogmaals, **indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes indien er enige ontferming en barmhartigheid is, 2 maakt (dan) mijn blijdschap**

volkomen door eensgezind te zijn Paulus geeft hier instructie: de belangrijkheid van eensgezind te zijn. Dezelfde geest, in eenheid en harmonie. De blijdschap die je kan hebben omdat je dichter tot God groeit, meer één kan zijn met God. Kijk wat hij verder te zeggen heeft: **één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven**, jegens elkaar, met een juiste geest jegens elkander. **Één in liefdebetoon..** Hij gaat verder: **3 zonder zelfzucht of ijdel eerbejag**; want dan komen de meeste problemen boven. De meeste conflicten komen hierdoor.. als resultaat van trots, die zelfzucht. Wanneer er strijd en onenigheid is. OF het is een kwestie van ijdel eerbejag: het draait allemaal om die 'ik'. Het draait allemaal om mij, mij liefhebben en de anderen moeten mij ook lief hebben ☺ ... **zonder zelfzucht of ijdel eerbejag, doch in ootmoedigheid** je kan dat niet doen alsof. Als je het begint toe te passen,... in het begin vind je dit misschien wat onnatuurlijk, omdat 'geven en opofferen om te geven' is niet natuurlijk voor ons. Het natuurlijke voor ons mens is egoïstisch, gericht op onszelf. Dat is natuurlijk voor ons. Maar om dat niet meer te doen, ... daar moeten wij God om vragen, in gebed, om ons te helpen liefhebben, te geven... zo'n houding te hebben. **doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf**; dat betekent 'hun wensen, hun noden, wat zij willen'. Met andere woorden: hen geven. Als iemand dit in het extreme trekt, dan zouden ze kunnen zeggen dat dat hen in staat stelt egoïstisch te worden ... nee ☺ het is een kwestie van houding en geest. Als iedereen die geest en houding heeft, is er een bereidheid om op de juiste manier met elkaar om te gaan, .. de houding die elk persoon heeft is belangrijk! Iemand moet iets bedenken, iemand anders waar heen te gaan, dingen die je wil gaan doen... wat het ook mag zijn, zodat je met elkaar om kan gaan, tijd met elkaar kan doorbrengen. En als je dat wil doen, dat is goed. Zolang we iedereen erbij betrekken, zo veel mogelijk.

en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, zijn eigen wensen, verlangens, **4 maar ieder (lette) ook op dat van anderen.** Dit is precies wat dit betekent in het Grieks.

5 Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, Hij was niet gericht op zichzelf. Hij was altijd met de anderen bezig, gericht op de ander. Dat is uniek! Hij was nooit gericht op Zijn eigen noden, behalve... de enige keer dat de Bijbel laat zien dat Hij meer op zichzelf gericht was, ..(maar Hij had dit onder controle) was op het einde, helemaal aan het einde, toen Hij zei: **Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!** (Lucas 22: 42) Met andere woorden, Zijn wens was dat Hij niet zou moeten lijden maar Hij wist dat Hij dat moest doen, voor anderen. Hij wist dat er geen andere manier was. Deze dingen zijn dus neergeschreven voor ons, zodat wij ervan kunnen leren.. het lijden, opofferen wat er bij komt kijken, voor anderen, en hoe ver het toen gegaan is... zeer krachtig belangrijk voorbeeld, voor ons. Hij was dus nooit gericht op zijn eigen dingen, maar altijd op die van anderen. Dat is ongelofelijk om te begrijpen.

Laten we naar **Romeinen 12** gaan. We gaan verder waar we vorige Sabbat gebleven zijn. **Romeinen 12: 1 Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen jouw leven stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer:** wat betekent dit? Precies dat waar we het al heel de tijd over hebben. Jezus Christus heeft dat gedaan, vanaf het begin tot het einde. Een levend offer tot Hij dat letterlijk was. Hij was gericht op de noden van anderen, de belangen van anderen, niet op zichzelf! Want dat vervulde Zijn leven, de bedoeling die God had, het doel, dat Hij zou gaan vervullen en bereiken in ons allen. Des te meer wij onderwerpen aan Gods doel in ons leven, en de dingen waarvoor God ons geroepen heeft, te doen, als Familie, als Kerk.. des te meer vervuld, des te meer blijdschap wij kunnen hebben, zoals Paulus zei: **maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn (Fillipenzen 2: 2)** **Dat gij uw lichamen jouw leven stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.** En zo zijn wij een deel van de Kerk. God heeft ons apart gezet voor Heilig gebruik en doel. En des te meer wij onszelf onderwerpen aan dat doel, des te blijer wij zijn, des te meer vervuld wij zijn, en des te rijker onze omgang met anderen, broederschap, wordt: in alles wat wij delen.

Het gaat verder in **vers 2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken**, wij gaan door een proces, waardoor de geest begint te veranderen, als wij in Gods Kerk komen. Wij kunnen dan beginnen leren anders te denken, we worden meer één met God, onze geest, in ons denken.. meer eenheid met het woord, het woord

van God en het woord van God groeit in ons. **2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen** (op de proef stellen) **wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.** Om iets op de proef te stellen moet je het leven, je moet het ten uitvoering brengen, om het te kunnen bewijzen, erkennen. Daarom is het voorbeeld dat Jezus Christus gaf, .. als je in de evangeliën leest over de runderen, je moet hen op de proef stellen, zo ook moet je zijn manier van leven op de proef stellen, testen, de manier, de weg van God. En als er staat over de runderen op de proef stellen, dan weten wat dit betekent, je gaat hen testen, je laat ze werken. Je wil zien hoe ze het doen, hoe goed ze het doen.. kunnen. Als je een nieuwe John Deere tractor koopt doe je hetzelfde, of een nieuw trekdier.. het voorbeeld dat hier in de Bijbel staat, en de manier waarop ze de dingen op de proef stelden, ze lieten hen werken, keken wat ze konden. En dat is wat God wil dat wij met Zijn manier van leven doen. Je begint het in de praktijk te brengen en zo stel je het op de proef. En na een tijdje... weet je dat het goed is, je bewijst het voor jezelf. Je bewijst Gods manier van leven voor jezelf en je leert door het proces. Je moet het leven, je moet het doen om het voor jezelf te bewijzen: **wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.** Nogmaals, wij moeten leren de dingen anders te doen dan hoe wij ze van nature zouden doen.

Ik vrees dat we bezoek hebben ☺ Mobieltjes uit? In ieder geval, dat soort dingen gebeuren, meestal op de 1^{ste} rij in Cincinnati, arme Ken... dat zal hij eeuwig moeten blijven horen...

opdat gij moogt erkennen (op de proef stellen) **wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene** Nogmaals, je moet leren de dingen op een andere manier te doen, anders dan wat wij van nature zouden doen, vooral als we bij elkaar komen, samen zijn. Je moet de dingen anders doen.

3 Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, prachtig vers als we snappen wat er hier gezegd wordt, het gaat allemaal over omgang met elkaar/broederschap, anderen in het Lichaam en onze relatie met hen. Maar ook zelfs over de wereld. Dit is een Griekse uitdrukking **gedachten tot bedachtzaamheid** .. deze woorden betekenen, voorwaarts werkende aan een gezonde geest, met een gezonde geest. Dat is wat God wil dat wij doen. Het is een kwestie van hoe wij het toepassen in ons leven. Nogmaals, niet onszelf beter vinden maar te groeien, te leren met een nederige geest, in balans. God wil dat we zo denken, over elkaar. En dat alles heeft te maken met hoe we over onszelf denken. Zetten we onszelf op een voetstuk of kunnen we een nederige geest hebben, in onze relatie met anderen. Dit zal verder uitgelegd worden in de komende verzen.

naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld. Wij in het Lichaam bevinden ons allemaal op een ander niveau in groei en ontwikkeling enzovoorts. Een paar verzen verder wordt heel duidelijk gemaakt wat er nodig is en vereist is, zodat we kunnen werken aan een gezonde geest die God ons aanbiedt, door een proces dat onze geest verandert wordt, zoals er staat in **vers 9 De liefde zij ongeveinsd.** Dit maakt deel uit van dit proces, hoe je voorwaarts werken kan aan die gezonde geest, want die hebben we niet van nature. Het is iets waar we in moeten groeien. De verandering van ons denken, vooral in relaties. Er staat hier dus: **de liefde zij ongeveinsd.** Dit betekent zonder hypocrisie.. met andere woorden, je moet oprecht zijn, echt zijn, en soms moet je dit een tijdje doen voor ze oprecht worden. Soms ... soms lijkt het je een beetje onnatuurlijk of moeilijk, snap je? Geven is niet makkelijk, om te geven is niet makkelijk. Er zijn soms moeilijke dingen. Maar des te meer je het doet, .. in omgang met anderen, zoveel mogelijk doen om anderen te helpen, om de anderen in jouw omgeving erbij te betrekken... dat kan moeilijk zijn. Om naar mensen toe te stappen, met hen te praten, als je niet weet waar je het over moet hebben.. om hen erbij te betrekken.. als je ze niet kent. Het is altijd makkelijker om met mensen om te gaan die ons beter liggen, of een beetje zoals ons zijn. Die misschien dezelfde interesses hebben, waar we iets gemeen mee hebben. Maar het is veel moeilijker als iemand heel anders is dan wij, andere persoonlijkheid, wat het ook moge zijn, andere achtergrond, .. misschien is het heel moeilijk om met hen te praten, moet je alles eruit sleuren voor je een reactie krijgt. Blijf eraan werken, blijf sleuren ☺ Grapje... blijf sleuren, blijf bezig. En soms is het een beetje raar maar

je geeft niet op. Misschien stap je even een stapje terug om wat op adem te komen, maar je geeft niet op, je blijft proberen. Wij zijn allemaal anders, wij zijn allemaal uniek in Gods Kerk, echt waar, maar soms moet je een beetje harder werken dan anders. Dit is maar een simpel voorbeeld. Maar je moet dit doen in elk aspect van je omgang met anderen, speciale activiteiten, dingen die je samen kan doen op het Feest.

Weest afkerig van het kwade, dat is ook een deel van het proces. Vooral je eigen voorbeeld. Wij zouden afkerig moeten zijn van alles wat een fout voorbeeld zou kunnen zijn voor iemand. Omdat we niet aan onszelf moeten denken. Zoveel in ons leven kan zo anders zijn, naarmate we groeien, in de Kerk. Als we ons niet richten op onszelf, als we aan de noden van anderen denken, wat zijn hun noden.

Wij moeten bezorgd zijn om hoe we ons kleden, wat we dragen. Of wat er uit onze mond komt.. omdat we bezorgd moeten zijn om niemand te kwetsen. Wij willen niet de oorzaak zijn dat iemand zou struikelen. Want het gaat niet om ons! Het gaat om anderen! Als je snapt wat ik bedoel. En dit heeft alles te maken met hoe wij over anderen denken, wij moeten hen liefhebben en zorgen voor hen en we willen niet dat iemand struikelt, of dat een nieuw iemand gekwetst raakt door iets wat wij zeggen, of dat wij bepaalde dingen verwaarlozen, wat het ook moge zijn. Daarom... het maakt niet uit, ik heb in het verleden al gesproken over dat wij in alles matigheid moeten hebben. Dat is één van de belangrijkste dingen ... matigheid in alles wat wij doen en hoe wij het doen. Of het nu over drinken gaat.. matigheid in alles, wij willen niet dat iemand struikelt, we willen niemand kwetsen en vooral omdat we hun achtergrond niet kennen...wat hun achtergrond is, of misschien wat hun strijd is... En als wij dus zo denken... dan denken wij niet aan wat wij willen.. we denken aan de ander.

Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Dat is zo belangrijk in relaties met elkaar, om bij het goede te blijven. Dat moet het kenmerk zijn, daar gaat het om.

10 Weest in broederliefde elkander genegen, God zegt dat je hieraan moet werken, want dit komt ook niet van nature **10 Weest in broederliefde elkander genegen**, dit is iets waar je over moet bidden, je moet er aan werken. Het is zo makkelijk om met bepaalde mensen broederliefde te hebben. Ik kan je ervan verzekeren dat als deze gemeente 10 keer groter zou worden dat deze verzen een uitdaging zouden zijn, snap je? Omdat er mensen zijn waar je ... hoe kan ik zal ik het zeggen... waar je je meer toe aangetrokken voelt, waar je makkelijker mee kan praten, .. **Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. 10 Weest in broederliefde elkander genegen**, dit gaat over filea, maar wees er zeker van dat jij dit ook toepast.. die 'filea' ten opzichte van elkaar. **in eerbetoon elkander ten voorbeeld**, elkander eerbetoon.. als je iemand in de Kerk niet genegen bent, met elkaar wil zijn, dan moeten wij onszelf onderzoeken en ons afvragen wat er fout is. Als iemand door God geroepen is, als ze Gods kinderen zijn dan zouden wij elkaar moeten liefhebben, dat zou zo moeten zijn. Het zou automatisch moeten gebeuren maar dat is zo vaak niet het geval, dus nogmaals: dat komt door het te doen. Je moet bepaalde dingen in praktijk brengen voordat het een deel uit gaat maken van jouw denken, jouw geest.. je moet het jezelf bewijzen, door het te doen, zodat het deel gaat uitmaken van het proces van verandering van je geest. Het gebeurt niet zomaar, zonder oefening, zonder gebed, zonder erover na te denken, zonder deze dingen toe te passen in je leven.

Je kan niet gewoon jezelf zijn, je moet verder dan dat gaan. Je moet verder gaan in omgang met elkaar. Je kan niet gewoon naar het Feest gaan en doen zoals je in het verleden altijd gedaan hebt. Je groeit in het beter doen. Als we deze dingen al aan het toepassen kunnen we meer groeien, zolang we maar begrijpen dat we moeten groeien en verder te bouwen op deze dingen.

10 Weest in broederliefde elkander genegen in eerbetoon elkander ten voorbeeld, 11 in ijver onverdroten, dat betekent niet traag in ijver of ernst, met andere woorden, je moet jezelf erin gooien. Als je de dingen op zijn beloop laat, dan zal er niets veranderen, zal er niets anders gebeuren. Om dat te doen waar ik het over heb; vereist werk, opoffering en je moet er van tevoren over na denken.. omgang met anderen, en er in kunnen groeien. **In ijver onverdroten, vurig van geest, dient de Here.** wij dienen God. Het is Zijn Familie en wij willen er zeker van zijn dat wij iedereen in de omgang met elkaar betrekken.

12 Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed, dat betekent consequent, dat we hierin niet afzakken.

13 bijdragend in de noden interessant woord hier, het betekent 'deelnemen in/aan' **bijdragend in** betekent deelnemen aan, zo draag je bij.. **bijdragend in de noden der heiligen**, als je deze woorden begrijpt en je ziet dat ze op een beetje een rare manier vertaald zijn.. maar als je de context begrijpt: het gaat over omgang met anderen/broederschap. Het gaat over de verandering van de geest, die kan plaatsvinden in je hoofd, in onze relatie met God, en tegenover elkaar in het Lichaam, een andere manier van denken, een andere manier van groeien, geestelijk groeien door deze dingen toe te passen. Het gaat over de relatie met God en de relatie met elkaar.

Zo de woorden **bijdragend in** hebben te maken met deelnemen. Met andere woorden, wij hebben de keuze of we deel willen nemen in datgene waar God ons zo mee gezegend heeft: een Familie! God brengt ons samen in een familie. Hij geeft ons aan elkaar. En hoe wij daar mee omgaan is zo belangrijk. Hoe we dat toepassen is zo belangrijk: **bijdragend aan** met andere woorden: deelnemen in **de noden der heiligen**. Wij moeten daarover nadenken, de noden van anderen, niet die van onszelf! **legt u toe op de gastvrijheid**. Daar moet je aan werken om dat te bereiken. **Legt u toe op gastvrijheid**, wat betekent dat? Precies wat er staat. Soms moet je verder gaan dan normaal om bepaalde dingen te regelen voor anderen, bepaalde dingen te doen voor anderen: om gastvrij te zijn. Dat betekent dat je de ander erbij moet betrekken, gastvrij te zijn, anderen bij datgene wat jij gaat doen of doet te betrekken. Delen met anderen, om met jou iets te doen, je wees er zeker van dat je anderen helpt. Toen er nog 14.000 mensen in één bepaalde Feestplaats waren, ... je kan ze niet alle 14.000 samen brengen maar je kan je best doen om anderen erbij te betrekken vooral diegenen die nergens bij betrokken worden. Kijk om je heen. Is er iemand door niemand uitgenodigd? Wordt er iemand achtergelaten? Want dat soort dingen gebeuren. Vooral als de groep groter wordt. Het is makkelijk... omdat het moeilijk is, je kan onmogelijk met iedereen praten maar je moet je best doen. En als je iemand alleen ziet, of iemand in een bepaalde situatie, probeer ze erbij te betrekken. Je moet aan dat soort dingen werken.

Legt u toe op gastvrijheid wat het ook is, wees gastvrij. Het is een interessant woord, in het Grieks betekent het 'vreemden ontvangen'. Het is een bepaalde houding. Vreemden.. hoe leer je hen kennen? Je nodigt ze uit. Je nodigt ze uit, zo leer je mensen kennen.

14 Zegent wie u vervolgen, zegent en vervloekt niet. Dit geldt ook voor de wereld rondom ons, wij moeten daar dezelfde principes toepassen. Het is een mentaliteit die wij zouden moeten hebben tegenover alle mensen, ook in de Kerk, snap je? En soms is dat een strijd. **15 Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden.** Net zoals vandaag.. het is een moeilijke tijd voor mij. Het verandert constant. Donderdag was .. een dag om te huilen. Ik moet denken aan Prediker. En vandaag is het een dag van vreugde. En volgende week zal het wel weer veranderen in een tijd van wenen, snap je. Je maakt je zorgen om anderen, die zorgen hebben. Je hebt medelijden met diegenen die gekwetst zijn en bepaalde dingen meemaken. Je voelt met hen mee. En vandaag, dit weekend, omdat er hier een 50jarig jubileum gevierd wordt. Het is een tijd van vreugde, we vermaken onszelf omdat we allemaal samen zijn. Maar dat verandert constant. God spreekt daar over... in Prediker ...andere tijdstippen, andere dingen. We moeten onszelf 'erin gooien', anderen helpen, omdat zij bepaalde behoeften, noden hebben. Zo moeten wij voor elkaar zorgen, denken.

16 Weest onderling eensgezind, snap je? 16 Weest onderling eensgezind, Met andere woorden, hoe je denkt over andere mensen, wij moeten ons niet alleen op onszelf richten, we moeten aan anderen denken, wat zij nodig zouden hebben, wat hun zou helpen. **niet zinnende op hoge dingen**, de manier waarop het hier geschreven staat vind ik niet zo ...het is niet goed vertaald. **maar voegt u tot de nederige..** Het is een beetje een walgelijk woord.. In het Engels komt dit over als of het heel neerbuigend gezegd wordt. Maar dat is helemaal niet de betekenis. Zo doet de wereld het. Ze kijken neer op iemand. Maar het betekent: overgeven aan, aan diegenen die nederig zijn, die een nederige geest hebben. Wat het ook mag zijn, wat het ook betekent in het leven. En zij hebben zichzelf niet op een voetstuk geplaatst.

Weet je wat mensen doen, die trots op zichzelf zijn, zich op een voetstuk geplaatst hebben.. weet je met wie ze vriendjes zijn? Met mensen die ook zo zijn. Ze zijn graag samen. Allebei vervuld van trots, elkaar op de rug slaan en ze worden nog eerzuchtiger. Des te meer we onszelf verhogen, op

een voetstuk plaatsen, des te beter we onszelf voelen. .. je kent het wel, mensen die zo zijn vinden de anderen minderwaardig. Wat een zieke, walgelijke wereld. En daar gaat het hier over. Het gaat over onze mentaliteit tegenover anderen. En broeders, diegenen onder u die nieuw zijn, geef jezelf tijd als je dit niet direct begrijpt. Want de menselijke natuur is de menselijke natuur en dit soort dingen gebeuren, bestaan ook in de Kerk van God.

Verschillen onderling, dingen die er gebeuren en mettertijd.. als de groep groter wordt, waar je elke Sabbat mee samenkomt, en genoeg activiteiten samen doet, dan moet je meer en meer in praktijk brengen wat God je geeft. Juiste en ware dingen in je relaties met anderen. En des te beter je de mensen leert kennen, des te beter kan je de goede en slechte dingen bij hen zien. En zoals het is in de samenleving, mensen kunnen dan enorme vooroordelen hebben. Dus we moeten daar waakzaam voor zijn. Daarom worden er hier bepaalde dingen besproken: **niet zinnende op hoge dingen**, wees niet eerzuchtig, voel je niet beter en ook niet tegenover anderen die ook zichzelf beter voelen.

Ik heb het gezien in de Kerk van God, in het verleden, en ik vind het zo weerzinwekkend. Ik kan je niet vertellen hoe weerzinwekkend het is. Er zijn geen woorden om dit te beschrijven. Als iemand zichzelf beter vindt dan een ander, zichzelf op een voetstuk plaatst.. en met anderen willen samenzijn die ook zo zijn...dan moet ik mezelf echt inhouden, met geduld en in liefde ☺ Omdat we elkaar tijd moeten geven, snap je? Maar zelfs in de Kerk heb ik dit telkens weer gezien. Mensen die zichzelf geweldig vinden, en zij voelen zich aangetrokken tot anderen die ook zo zijn. Ze blazen elkaars ego op. En wat dan met de rest van het Lichaam? O die bevinden zich nog niet op jouw niveau... dat is gebeurd onder de dienaren, de leiders van verschillende gemeentes. Het is walgelijk, walgelijk. Niemand van ons zou zo mogen zijn!

We moeten daar waakzaam voor zijn, constant, tegen onze eigen geest vechten, God vragen om onszelf te mogen zien, onze zwakheden, zodat we tegen onze zwakheden kunnen vechten, vooral in omgang met elkaar.

niet zinnende op hoge dingen, goed gezegd maar voegt u tot de nederige.. snap je? **Zijt niet wijs bij uzelfen** Maar soms hebben de mensen het hier moeilijk mee, is dit een strijd voor hen. Als ik dit lees moet ik denken aan mensen die graag leraar willen spelen. .. in het verleden.. maar er staat: **zijt niet wijs bij uzelfen** je ziet de dingen op jouw manier. Je weet wel, wij moeten onszelf zo vaak vernederen, bescheiden opstellen, om van anderen te leren. Je kan veel van anderen leren. Wij kunnen allemaal van elkaar leren. Dat is de schoonheid van het leven, echt waar. Ik ken niemand die niets van iemand anders kan leren. En als we dat inderdaad niet kunnen, beroven we onszelf. Maar soms, door de manier waarop mensen oordelen, oordelen wij mensen, we stoppen hen in hetzelfde hokje en we kunnen niets van hen leren, ... omdat we vinden dat ze niet dezelfde opleiding hebben als wij, of niet de baan hebben die ik heb en dus kunnen ze er niets van begrijpen... bla, bla, bla, bla, bla, bla bla. Hoogmoed is zo walgelijk. God zegt: **zijt niet wijs bij uzelfen**

17 Vergeldt niemand kwaad met kwaad; als er iets over jou gezegd is, of tegen jou gezegd.. doe het niet terug. Zoek niet naar vergelding. In tegendeel; bid voor hen. Bid voor hen. Of het nu iemand is in de Kerk die 'struikelt' en boos wordt op jou: je moet voor die persoon bidden. Als je dat niet doet is er iets mis met jou. En als het buiten de Kerk is, je ken het wel, soms kan het echt een test zijn voor je. Maar heb je hen werkelijk lief? Vraag je God om hulp om hen lief te hebben. .. de houding van Stefanus hebbende, 'Vader, vergeef...'. Of zoals Jezus Christus deed: 'Vader, vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen'. En dit werkelijk geloven! Het is één ding om het te zeggen, en net doen alsof.. maar om het echt te menen. De eerste keer dat je het doet zal wat onnatuurlijk overkomen bij je, maar vraag God om hulp. Ik wil dat, ik weet dat ik die juiste houding moet hebben. Maar ik heb het niet. Help me om zo te worden, tegenover deze persoon. En des te meer je het doet, des te meer het een deel gaat uitmaken van jou. Omdat je het ondervindt. Je probeert het uit en na een tijdje gaat dit deel uitmaken van jou, want het is de geest van God.

hebt het goede voor met alle mensen. Wees eerlijk. Ik kan niet tegen liegen. Ik kan niet tegen leugens. En wij allemaal moeten daar in groeien. Echt waar. En als je ziet wat er in deze wereld gebeurt, en hoe mensen elkaar kwaad doen, kwetsen... alleen al door dit: leugens. **Hebt het**

goede voor met alle mensen hiernaar moeten wij streven, om zo te zijn. Om eerlijk te zijn, open, onszelf zijn. Niet je voordoen of je anders bent. Het is soms moeilijk voor ons mensen om eerlijk te zijn over onszelf, op je open te stellen voor anderen. Om gewoon onszelf te zijn. Voor mij is het het meest fantastische, dat iemand zichzelf kan zijn. Dat ze niet een of andere strijd, die ze in het verleden hadden, nog moeten uitvechten. .. dat we denken dat we anders moeten overkomen dan we werkelijk zijn. Omdat we niet openhartig kunnen zijn. Soms heeft jezelf zijn te maken met .., niet jezelf proberen te beschermen. Niet jezelf beschermen door hoe anderen over jou zouden kunnen denken. Want je zou wel eens kunnen struikelen, en iets doen wat je normaal zou doen.. wees gewoon jezelf! Dat betekent niet dat we niet moeten oppassen hoe wij spreken, je weet wel.. omdat je geneigd bent .. bepaalde woorden te zeggen en je vecht er tegen! Bepaalde taal, je weet wel waar ik het over heb. Niet jezelf voordoen als iemand die je helemaal niet bent.

hebt het goede voor met alle mensen, 17 Vergeldt niemand kwaad met kwaad; hebt het goede voor met alle mensen, 18 Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen. Dat is een prachtig vers **18 Houdt ... vrede met alle mensen.** Dat is prachtig. Wat betekent dat voor jou? **Voor zover het van u afhangt** als je alleen maar op jezelf vertrouwt, dan is dat geen goede zaak. Daar komt namelijk niet veel vrede uit ☺ Als je reageert zoals de menselijke natuur doet. Maar het gaat hier om een bepaalde mentaliteit! Je probeert al deze dingen te doen, zo goed je kan, met Gods help, God vragende om hulp. Met andere woorden, je hebt er over gebeden, je hebt er met God over gesproken.. Maar soms, begrijp dit alstublieft, kan er een verkeerde reactie komen van de ander, wat je ook doet. Doe dus alles wat jij kan doen, wat jij bij machte bent om te doen, datgene wat God je geeft. Om juist te leven, tegenover anderen. Dat betekent niet automatisch dat iedereen daar goed op zal reageren, zelfs niet binnen de Kerk. Betekent het dan dat je er mee kan stoppen? Dat je moet stoppen met geven, stoppen met proberen? NEE, je blijft het proberen, je streeft naar **vrede houdend met alle mensen voor zover het van u afhangt** Snap je? Soms ligt het ook aan de andere partij, wat zij gaan doen. En soms kan je geen vrede hebben, maar je probeert het wel, als de kans zich voordoet. Daar kan ik een hele preek over geven, wat dat betekent. Want het houdt zoveel in.. want er zijn allerlei verschillende situaties die zich kunnen voordoen... In ieder geval, laten we verder gaan.

Laten we naar **Hebreeën 13** gaan. Er staat een interessant vers in Hebreeën dat goed is voor ons om te overwegen, terwijl we het over al deze dingen hebben.. over omgang met elkaar, het Loofhuttenfeest. .. waar je altijd om moet denken, met iedereen in de Kerk. Het is nogal een statement, als we het begrijpen, wat we hier gaan lezen. Paulus rond af wat hij hier heeft geschreven in Hebreeën en hij zegt hier een paar dingen tussendoor, verschillende gedachten en vermaningen. Dit is een van zijn vermaningen: **16 En vergeet de weldadigheid (elkaar goed te doen) en de mededeelzaamheid (elkaar te helpen) niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.** Veel van de betekenis van dit vers gaat verloren als we niet de context begrijpen, wat Paulus gedaan heeft en vooral omdat het anders vertaald is. Het is moeilijk om de juiste strekking te begrijpen, van de dingen die Paulus hier zegt. Het is dus aangewezen dat we er even dieper op ingaan.

Elkaar goed te doen, goed doen.. als we het begrijpen: dat kan niet van ons komen. Dat zouden wij als eerste moeten weten. Dat is het eerste waar wij ons op moeten richten. Het kan niet van ons komen, van onze normale manier om de dingen te doen, of hoe wij met anderen omgaan. Want dat is namelijk altijd, altijd gebaseerd op egoïsme. Dus **goed te doen** tegenover anderen, .. moet van God komen. Echt waar. Het moet van onze relatie met God komen, bidden met God en die houding hebben, waar wij het al eerder over gehad hebben, in Romeinen. We hebben dit daarjuist gelezen en het er verleden week ook over gehad. Het moet door een nederige, oprechte geest komen. Er moet een nederige houding zijn, in geest, anderen op de 1^{ste} plaats zetten, waar de ander behoefte aan heeft, nodig heeft.. voor dat wat wij willen. Maar: **goed te doen en de mededeelzaamheid**... waar gaat het hier over? Dit is een Grieks woord: broederschap. Vergeet dit niet te doen. **Goed te doen en de mededeelzaamheid** Met andere woorden, we kunnen niet alleen zo bezig zijn met onze eigen levens, en vooral.. Het Loofhuttenfeest, vooral dan! We kunnen niet weglopen na de dienst en lekker doen wat wij willen... met een paar van onze vriendjes. Natuurlijk mag je dat wel doen, daar zijn genoeg gelegenheden voor, maar laat dat niet de gewoonte worden. Zonder over de preek te denken, de context van de preek. Laat dat geen gewoonte worden, dat jij gewoon je eigen dingen doet, met je eigen vriendjes en niet denken aan

de rest van het Lichaam, niet met hen omgaan.. je weet wat ik bedoel. Wij vergeten dit namelijk. Omdat we er niet aan gedacht hebben, we hebben er niet over gebeden, we hebben het niet gedaan... Nogmaals, prachtig gezegd hier.

Eigenlijk staat er dat wij de omgang met de broeders niet mogen vergeten, verwaarlozen. Dat betekent niet alleen maar met iemand praten. Omgang met je broeders is niet alleen voor en na de dienst met hen praten en zeggen 'Hoi, hoe gaat het met je, hoe was je week'.. Je weet wat ik bedoel. Natuurlijk hoort dit er wel bij, daar begin je.. maar de context hier laat zien dat we verder moeten gaan in onze omgang met de broeders, veel verder dan onze normale egoïstische manier. Daar gaat het hier over. Met je vrienden of met diegenen waar je normaal mee omgaat, omdat die makkelijker zijn om mee om te gaan. is normaal. Onze vrienden, maar we moeten ook de anderen erbij betrekken, met die anderen omgaan. Met andere woorden, de anderen ook opzoeken, zodat we bereiken wat er hier staat. Dit is wat God ons zegt te doen. Het gaat niet over dat je naar de mensen moet gaan waar je normaal mee praat, waar je normaal mee omgaat. Want dat is puur egoïsme. Realiseer je je dat? Als je alleen maar tijd doorbrengt met diegenen waar jij graag mee omgaat? Waar jij graag mee omgaat? Omdat dat goed klikt? Want dat is makkelijk, er is geen druk, .. omdat je hetzelfde bent. Je moet dan niet datgene doen wat een beetje moeilijk is.. het is natuurlijk, makkelijk voor je.. maar dat is niet altijd het beste voor ons. Tenzij het een deel van ons wordt, omdat God het kneedt en vormt in je, .. maar in het algemeen hebben wij dat niet. **En vergeet de weldadigheid** doe de dingen niet op de manier waarop je ze normaal zou doen. Maar ga naar de ander, om dit te bereiken, te vervullen. **(elkaar goed te doen) en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen** dit is een prachtig vers. Mediteer erover, bidt erover en vraag God om hulp om te begrijpen waar het hier over gaat. Het vergt namelijk opoffering om iets te doen dat anders is dan we normaal zouden doen. Echt waar. Het vereist opoffering, want je moet iets doen waar je niet bij op je gemak bent, het is niet natuurlijk maar als je het gedaan hebt zul je het nog meer doen. Begrijp je dat? Des te meer je er van geniet. Des te meer je van de familie geniet, wat God geeft. Om elkaar te leren kennen, in de Kerk, moet je met elkaar omgaan, dat is duidelijk. Dat is wat ik alle elders wil aanraden om te doen, als ze de kans hebben, om met iedereen op Sabbat te praten. Probeer iedereen erbij te betrekken. Ik voel me soms rot, omdat ik dit systeem voor de dienst moet opzetten, het moet werken, het moet klaarstaan.. en na de dienst moet het op de website gezet worden.. zodat iemand die misschien de preek gemist heeft kan luisteren. Maar daarna wil ik altijd zoveel mogelijk mensen spreken. Er is niet altijd veel tijd, omdat we moeten reizen enzovoorts.

Jullie onder je die regelmatig samenkomen, jullie moeten oppassen met bepaalde situaties. Hier niet, omdat jullie hier in een klein zaaltje opgepropt zitten, je komt elkaar telkens tegen. ☺ Maar des te groter de groep, des te groter de uitdaging. Op het Loofhuttenfeest zal het echt een uitdaging worden, en daar moet je over nadenken, bidden.. en aan anderen mensen denken, om hen erbij te betrekken. Niet iemand aan de kant laten staan, dat ze er niet bij betrokken zijn. Wees zeker dat iedereen erbij betrokken is, vooral nieuwe mensen. Diegenen die al lang in de Kerk zijn, dit weegt zwaarder op jullie, om hen erbij te betrekken. Er zeker van zijn dat ze erbij betrokken zijn, een deel uitmaken.

De aanmoediging die God ons telkens weer geeft.. vooral in dit voorbeeld, om **goed te doen**, het op Gods manier doen, het vereist opoffering want het is niet normaal voor ons, het is niet natuurlijk... God zegt over omgang met elkaar: **vergeet het niet!** Vergeet het niet, het is zo makkelijk namelijk voor de menselijke natuur om het te vergeten en gewoon het makkelijke te doen, het meest natuurlijke. Als wij namelijk alles zo zouden doen, zouden wij hier niet aanwezig zijn. We hebben deze manier van leven nodig en dat vereist veel werk. Want alles van deze manier van leven gaat over familie. Het gaat over relaties. En soms ben je je er niet van bewust tot er bepaalde dingen met ons gebeuren in het leven. Soms brengen drama's dit naar boven. Bepaalde dingen die er gebeuren, ik moet denken aan wat er in Texas gebeurd is. De pijn die daarbij komt kijken.

Als elke ouder, elk persoon ... misschien kan je volgende Sabbat niet meer laten zien dat je van hen houdt... Maak er het beste van, in de tijd die je hebt. Maar zo denken wij mensen niet, toch?

Ik moet denken aan toen we bij de Blummers waren (mensen in Texas die hun zoon verloren hebben in een motor ongeval). En toen we weggingen.. ik heb nog een paar opmerkingen gemaakt tegen Jake, op onze weg naar buiten. Het ging over het rijden op een motor.. omdat je als ouder bezorgd bent over motoren, hoe gevaarlijk ze eigenlijk wel zijn... en nu, een week later... dat is verschrikkelijk. (Jake is verleden week overleden) En ik moest aan mijn kinderen denken, andere ouders en hun kinderen...en iedereen in het Lichaam.. Dat wij soms alles zo maar voor lief nemen, .. de mensen die hier met ons zijn. Er zijn geen garanties in het leven. Geen garanties. Het kan met iedereen gebeuren... het leven is zo vergankelijk. En we moeten de tijd die wij op aarde gekregen hebben koesteren. Maar zo denken wij meestal niet. Het is moeilijk voor ons om constant zo te denken. We doen dat niet, wij mensen. Het is zo moeilijk voor ons om van elkaar te houden, elkaar naar waarde te schatten... en toch is dit de manier waarop het zou moeten zijn, onder elkaar. Elkaar echt naar waarde schatten, de kansen die we krijgen, de tijd die we met elkaar doorbrengen. Het verlangen hebben dat niemand aan de kant blijft staan.

Als we kijken naar onze eigen fysieke familie en dat dan uitbreiden naar een grotere familie, dat we dezelfde verlangens hebben als we voor onze eigen hechte, fysieke familie hebben, dat we er zeker van zijn dat iedereen erbij betrokken is. Dat is een grote rijkdom in het leven! Dat is prachtig, echt waar en dat wil God dat wij voor elkaar hebben. Wij moeten er aan werken, we moeten er over nadenken... God wil dat we doen. God wil dat we de waarde van het leven erkennen. Het gaat over relaties en niet over ons eigen egoïsme! Je zal nooit voldaan, vervuld worden door egoïsme. Misschien een klein beetje,.. misschien heb je er voor een heel kort tijdje plezier van, als je je eigen dingetje doet.. maar het leven is zo veel rijker als je het mixed met delen. Het duurt langer, het gaat langer mee! Maar dat moet je leven en constant toepassen in je leven om dit te leren begrijpen. Dat de rijkheid van het leven, en het plezier in het leven door delen komt. Het gaat niet door je eigen willetje doen, iets willen doen waar jij naar uitkijkt.. en als het dan achter de rug is, heb je er geen voldoening van. Echt waar niet. Wat het ook moge zijn... het is altijd veel plezieriger als je het kan delen. En als je meer kan delen .. dan wordt het nog rijker en plezieriger. Echt waar. Dat is ongelooflijk om te begrijpen, over Gods manier van leven en Zijn familie.

Laten we naar **1 Johannes 1: 1** gaan. Ik moet denken aan mensen in de Kerk in het verleden, en ook nog in deze tijd.. mensen die in het verleden in de Kerk zaten... soms, door hoe zij leefden, waar zij uitgeroepen waren.. wij worden uit de meest ondenkbare situaties geroepen...God laat ons een beetje zien van al wat is denkbaar...en Hij brengt ons allemaal samen in een Familie. En we hebben veel gelegenheden om daarvan te leren, te groeien. Maar ik moet denken, mensen in het verleden, .. heel vaak.. misschien door hun achtergrond.. dat ze soms alleen gelaten werden, aan de kant gelaten werden, ze werden niet bij de rest betrokken. Er werd niet van hen gehouden en er werd op hen neergekeken. Ik moet denken aan bepaalde mensen waar zo op neergekeken werd in de Kerk, in het verleden. Wat God hier zegt, wat we juist hebben gelezen in Romeinen. Over hoe wij zouden moeten zijn, en daar tegen te vechten.. en niet zo moeten zijn. Dat we zo nooit over elkaar mogen denken. Dat we een andere mentaliteit hebben. Anders denken! Ons denken moet veranderen.

1 Johannes 1: 1 Hetgeen was van den beginne, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze (eigen) ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens dit gaat niet over fysieke Jezus Christus, want gedeeltelijk gebruikt Johannes dat, maar het is veel meer dan dat. Veel meer dan dat, in hun levens.. het gaat veel verder. Het gaat over het woord des levens. Ja, het woord des levens was vlees geworden en ja, zij konden bij Christus zijn, Maar het gaat over een manier van leven die hen gegeven was, en met anderen konden delen.. het gaat verder: **2 – het leven toch is geopenbaard** dat leven, het woord van God, de geest van God, het wezen van God, is nu geopenbaard in de mens, en in hun leven, in Jezus Christus, in het leven van Jezus Christus, de Zoon van God. Dat leven was dus geopenbaard, zij konden het zien, in een persoon, hoe God was, de geest van God omdat alles wat Christus deed en zei, daarvan zei Hij: “de woorden die Ik tot jou spreek zijn niet mijn eigen woorden, maar van de Vader, die Mij gezonden heeft”. Zijn geest was altijd .. gericht op Zijn Vaders werk. Over datgene wat God hem gegeven had te doen, te vervullen: altijd uitgaand en aan anderen denkend.

2 – het leven toch is geopenbaard en wij hebben gezien en getuigen het is niet alleen het fysieke leven dat zij zagen. Zij zagen het leven dat geleefd werd, de manier van leven waarvan God verlangt dat wij zo leven. De manier van denken die samengaat met de daden. Hoe we spreken, hoe we ons gedragen, hoe Hij omging met andere mensen. Daarom bekritiseerde de Farizeeërs Hem. Ze veroordeelden Hem voor allerlei dingen. Want Hij was iemand die met iedereen kon praten, omgaan. Hij stond niet boven anderen, .. zo was Zijn houding niet. .. keek niet neer op anderen in de samenleving. Jezus Christus ging met hen om. Met hen persoonlijk of in groep, op een juiste manier, met beide benen op de grond.. Die mensen zagen iets anders in Hem. Ze zagen iets unieks. Zo zouden wij ook moeten zijn in onze buurt, gemeenschap, onder andere mensen. Het maakt niet uit wie het is. Ik moet denken aan bepaalde mensen in deze samenleving, waar op neergekeken wordt... eerlijk... ik kan met hen veel beter praten, omgaan dan diegenen waar ik wel bepaalde dingen tegen wou willen zeggen maar dat niet kan doen.. echt waar, om ze perfect te zeggen wie ze zijn. Als mensen zich verheven voelen boven anderen, omdat ze zogenaamd belangrijk zijn.. die hebben geen tijd voor mij, dus heb ik ook geen tijd voor hen, als je begrijpt wat ik bedoel. Ik ben veel liever bij diegenen die een nederige geest hebben, diegenen die nederig zijn door wat er in hun leven gebeurd is, dingen die zij meegemaakt hebben, de ellende, strijd die ze hebben meegemaakt. En waar ze misschien nog niet uitgekomen zijn of wat ze nog altijd meemaken. Zij hebben niet de hoogmoed die anderen hebben. Ik kan ze begrijpen. Ik kan veel makkelijker met hen omgaan, delen met hen. Want je kan niet delen met iemand die vervuld is van trots. Zelfs fysiek niet. Als ze zo vervuld van trots zijn, hoogmoedig, wat kan je dan nog delen in het leven? Dat is heel moeilijk. En we moeten ons allemaal afvragen... kunnen wij deze dingen met elkander doen? Met de mensen om ons heen? Nooit verheven door trots!

Ik moet denken aan iemand.. ik vind dat tv programma leuk, die kerel doet de meest vieste baantjes in de wereld. Het is te zien op Discovery Channel, en hij maakt allerlei vieze, stinkende dingen mee. Ik ken veel mensen die zich nooit zouden verlagen om zo'n baantje aan te nemen. Kan jij dat? De meesten van ons wel, omdat God ons geroepen heeft. Hij heeft ons vernedert om ons hier te brengen, dus zouden wij dat moeten kunnen doen. Snap je? Niet jezelf te goed vinden, dat we dat soort dingen niet zouden kunnen doen of wat het ook moge zijn, of niet met iemand die zo'n baan heeft kunnen omgaan... om hen te helpen,.. net zoals die man op tv doet. Je handen vuil maken, Bepaalde geuren opsnuiven die niet zo lekker zijn... maar er zijn mensen in deze wereld die neerkijken op mensen die dat soort banen hebben. Om wat ze doen in het leven. En dan denk je bij jezelf,... ik heb medelijden met hen omdat ze zichzelf beroven. Ze snappen niet dat ze zichzelf beroven, van leven. Echt waar. Ik zou liever daar zijn dan in heel veel andere situaties, echt waar.

2 – het leven toch is geopenbaard en wij hebben gezien en getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons geopenbaard is want het was de Vader. Hij goot Zichzelf uit, Zijn wezen, in Zijn Zoon en gaf Hem leven. Het woord werd vlees. Hij gaf Zijn geest aan Zijn Zoon. Dat is een ongelofelijk iets. Dat is heel moeilijk voor ons om te bevatten. En ik kan je zeggen dat we dit allemaal op een andere manier snappen, bevatten, door waar we ons bevinden in onze geestelijke groei. Dit is een diep geestelijk iets.

3 hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. Het is ongelofelijk, het gaat over gemeenschap, omgang, het gaat over relaties. Het woord van God maakt het mogelijk dat wij juiste relaties hebben, die voor eeuwig kunnen duren. Want dat is het plan van God: om ons in Elohim te brengen, om ons in Zijn Familie te brengen. En hier, in de Kerk van God, beginnen wij dit te leren. Waar mensen om de juiste redenen goed met elkaar kunnen omgaan, waar ze elkaar liefhebben, waar ze naar elkaar verlangen. Ze verkiezen elkaar. Ze willen de Familie, ze verlangen naar de Familie. Ze hebben de familie lief. Binnen de Familie streven wij om te leven volgens de juiste principes. We streven ernaar om alle dingen kwijt te raken die... in de wereld zijn, de trots, de hoogmoed, de opgehaalde neuzen.. het is net als een grote haak, die in de lucht steekt. En ze zijn van de grond opgetild erdoor. Ik haat dat in deze wereld! De wereld is er zo vol van! Ik haat politiek! Ik haat het in de regeringen, het is overal aanwezig. De hoogmoed en trots die iedereen heeft.. en ze weten allemaal wat het beste voor *jou* is.. En dat is niet waar! Zelig! En God is bijna klaar om hen een

belangrijke les te leren. Dat zij niets zijn en dat ze moeten leren dat ze *niets zijn*, niets betekenen. En dan, als ze nederig van geest zijn, kan God met hen beginnen te werken.

3 hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. En ónze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. Dat is zo prachtig ervan. Wij kunnen iets beleven in de Kerk van God dat de wereld niet kan. Met Gods geest die in je woont en je wordt in een Familie gebracht, dan kan je die dingen beleven die van God komen, in die Familie; En dat komt door omgang met anderen, echt waar. Dat bindt ons samen, het maakt ons sterker. Je ontvangt door preken, dat God ons geeft door Zijn geest, maar er is ook dat dat ons samenbindt, dat we van elkaar kunnen leren, dat we kunnen groeien .. en het wordt ook een geestelijk iets onder elkaar. Snap je? Zelfs als iemand nieuw is, nog misschien maar een half uurtje Gods geest in zich heeft, dat leven... dat kan door hen ook naar jou komen. Jij kan er ook voordeel van hebben. En zij kunnen voordeel van jou hebben. Het is een Familie, een Lichaam. En dat is ongelofelijk, echt waar.

In ieder geval, verder gaand: . **En ónze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus.** omdat God in ons is. Als God in ons woont kunnen we die gemeenschap met God hebben, ook door dit proces, niet alleen in gebed. Het is ook in onze relaties met elkaar. **4 En deze dingen schrijven wij, opdat onze blijdschap volkomen zij.** God wil dat we vervuld zijn met blijheid en volkomenheid des levens. Dat kan door dit proces, mensen in deze fysieke wereld hebben dat niet. Zij hebben niet wat wij op geestelijk vlak kunnen ontvangen, in onze relaties, in je begrip, in je omgang met anderen.. en hoe je denkt over anderen en de familie! De band die je hebt!

5 En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. 6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; de waarschuwing: dat wij volgens deze principes leven. Wij leven naar wat wij gelezen hebben in Romeinen en Fillipenzen en de verzen die wij hier gelezen hebben. Er staat dus: **God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. 6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet;** we passen het niet toe. En dat geldt ook voor onze relaties, omgang met anderen: we moeten het toepassen. Het is niet ... alleen bij elkaar op bezoek gaan. Er komt veel meer bij kijken. Ik hoop dat je begrijpt wat ik bedoel. Er komt veel meer bij kijken, je moet er aan werken, meer inspanning leveren. Een aantal van jullie die al lang in de Kerk zijn, jullie doen dit, dit maakt deel uit van jullie leven. Maar we kunnen altijd blijven leren en er in groeien. We moeten er zeker van zijn dat we het gehele Lichaam erbij betrekken, bij de Familie. Dat we doen wat wij kunnen om dat te bewerkstelligen. **7 maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.** Dit maakt deel uit van het proces. En wat we leren hier gaat over relaties, want daar zondigen wij ook in, in onze relaties.

Laten we naar **1 Corintiërs 10** gaan. Ik wil er iets dieper op in gaan, de volgende stap.. verder dan we tot nu toe gedaan hebben, het gaat over de belangrijkheid van onze relaties, volgens God. We gaan een stapje verder, als wij de verzen begrijpen die we hier gaan lezen. Wat dit allemaal betekent. Die relaties moeten volgens Gods manier gaan, niet op onze manier, de manier waarop wij denken dat een relatie is. Een relatie hebben is niet alleen maar tijd met elkaar doorbrengen, elkaar bezoeken.. meestal doen wij dat met diegenen die ons beter liggen, waar het makkelijker mee is om om te gaan. Dus des te meer wij groeien, vooral op het Loofhuttenfeest, des te meer wij dit in praktijk moeten brengen.. ervoor zorgen dat we dit zeker doen, toepassen.

1 Corintiërs 10: 16 Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap met het bloed van Christus? Het is een speciale relatie, fysiek en geestelijk, die we kunnen hebben met God door Jezus Christus. Wij begrijpen dat. **Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus?** Als wij begrijpen wat er hier onderwezen worden: het gaat over Jezus Christus, het gaat over de dingen die wij begrijpen, als we het Pascha seizoen ingaan; we nemen het brood en de wijn, maar vooral het

woord gemeenschap hier.. Het is zoveel meer. Hij is het hoofd van de Kerk, de Kerk van God. Het wordt 'het Lichaam van Christus' genoemd. Wij maken allemaal deel uit van het Lichaam van Christus en wij hebben 'gemeenschap' met elkaar, omgang met elkaar. Als je andere verzen leest, bijv I Cor 11.. weet je waar het daar over gaat, de waarschuwing over het Pascha seizoen? Over onze relaties!

Laten een beetje verder gaan: Hoofdstuk 10 gaat over in Hoofdstuk 11. En het gaat over hoe we het Pascha seizoen moeten ingaan, hoe wij het Pascha moeten vieren.. het begint met te spreken over relaties, 'gemeenschap'/omgang met elkaar.. en sommige van deze dingen gaan verder, het gaat over hoe we onze levens leven, het gaat over hoe wij handelen, hoe wij leven, en ook tegenover elkaar. Daarom staat er in **hoofdstuk 11: 28 Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker. 29 Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt** Als we het begrijpen, het gaat over Jezus Christus, wat Hij heeft moeten meemaken, hoe Hij voor ons geleden heeft. Ja, ja, ja! Maar wij zijn in de Kerk van God, het Lichaam van Christus gebracht. Begrijpen wij de belangrijkheid van onze relaties met elkaar? De 'broederschap', omgang met elkaar, waar God ons in gebracht heeft, in de Familie. **31 Indien wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet onder het oordeel komen. 32 Maar onder het oordeel des Heren worden wij getuchtigd, opdat wij niet met de wereld zouden veroordeeld worden.** Alles waar Paulus het hier over heeft, heeft te maken met relaties, omgang met elkaar, en zelfs de relatie met Jezus Christus en het Lichaam van Christus, de Kerk van God: en dat is een heel belangrijk iets, als wij het gehele proces kennen. Het gaat over omgang met elkaar, het gaat over de Kerk. Het gaat over de relaties die God ons gegeven heeft, in de Kerk.

Laten we naar **Hebreeën 10** gaan. Er is dus dat, wat wij één maal per jaar kunnen ervaren, in onze relatie met Jezus Christus: wat Hij deed, zodat er een Kerk zou kunnen zijn, een Lichaam van Christus en dat God ons daar in gebracht heeft. **Hebreeën 10: 15** ik denk dat we hier wel tijd voor hebben. We vallen midden in het verhaal: **En ook de heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, 16 want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven,** prachtig wat er hier staat. De wet werd helemaal niet weggedaan, God zegt dat Hij het in onze harten zal schrijven en in ons verstand: Zijn manier van leven. **17 en hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken.** Wij begrijpen het gehele proces waardoor onze zonden vergeven worden: door Jezus Christus, de verlossing van zonden, daar gaat het hier over, de vergeving van zonden, zodat God de Vader en Jezus Christus in ons kunnen wonen, de relatie die wij kunnen hebben met God de Vader en Jezus Christus en met het Lichaam, met de Kerk, net zoals er in 1 Johannes staat, dat we zojuist gelezen hebben.

18 Waar dan voor deze dingen vergeving bestaat, is er geen zondoffer meer (nodig). 19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten we worden hier aangemaand, het woord 'vrijmoedigheid' betekent vrijheid in het Grieks. Het betekent letterlijk dat jij de vrijheid hebt. Dat heeft de wereld niet. Zij hebben niet de vrijheid om deze dingen te doen. Zij kunnen niet voor God komen, hun zonden kunnen niet vergeven worden, tot ze tot berouw/bekering gebracht worden, tot doop, zodat al hun zonden vergeven zijn. Tot ze in het nieuwe verbond komen. God zegt.. dat wij een houding moeten hebben van vrijheid die God ons geeft. En samen daarmee gaat de vrijmoedigheid. Je kan vertrouwen op wat je doet: **om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,** Wat betekent dat? Als je bidt ga je het heiligdom in, geestelijk. Elke keer dat je tot God bidt, dan heb jij toegang tot het Heilige der heiligen. Dat is ongelofelijk. De hoge priester kon dat maar éénmaal per jaar doen. Daarom vind ik de verzen zo prachtig, als je het verhaal leest over de Hoge priester die alleen op Verzoendag daar binnen ging, voor de ark die daar stond, de cherubijn die het verzoendeksel overschaduwde.. en de reuk die er was.. die omhoog gaat, de geur: de gebeden van Gods mensen, de heiligen. En het zegt dat wij een vrijheid hebben, die God ons gegeven heeft. En een vrijmoedigheid, vertrouwen om in het Heilige in te gaan, door het bloed van Jezus Christus. Je kan dat doen omdat je zonden vergeven zijn. Je kan het doen, omdat je zonden vergeven kunnen worden. Daarom heb ik het zo vaak, dat ik aan het begin van mijn gebeden,... dat ik vraag om vergeving van mijn zonden. Want in mijn geest, mijn denken... ik wil

dat God alles hoort wat ik zeg. ☺ Als er zonden zijn, die mij afsnijden.. of .. ik heb iets wat ik aan moet pakken, dan wil ik er zeker van zijn dat dat uit de weg is, want ik wil dat God mijn petitie hoort. Snap je? Daarom heb ik het zo vaak over vragen voor vergeving van zonden, aan het begin van je gebed, omdat je die vrijmoedigheid wil hebben, en er zeker van wil zijn, in de vrijheid die je hebt, dat je zonden vergeven zijn. Dat God naar je hoort. Want zonden snijden je af van Gods geest.

20 langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, iets dat levend is, geestelijk, dat leven heeft. En dat is moeilijk voor mensen om te snappen en bevatten: dat leven dat er is en in ons leeft.

Ik moet denken aan sommige vragen die er tijdens interviews gesteld zijn: "hoe weet je dat God je dit gezegd heeft, of je dit heeft laten zien?".. "Hoe heeft Hij tot jou gesproken?" Hoe leg je de relatie die jij hebt, in je geest, uit aan de mensen? Ze denken toch dat je gek bent. Als ik het je kon uitleggen, als ik het op een videoband had.. en je zag een brandende struik... zou je dat geloven? Als je denkt aan het spotten, enzovoorts...als iemand hoort wat Mozes gedaan heeft.. ja, een brandende struik die tegen jou sprak... en het brandde en bleef branden... en als je denkt aan Noach en al de andere voorbeelden in de Bijbel.. de mensen zullen het toch niet geloven, tenzij God erbij betrokken is. Niemand zal dit geloven en de mensen geloven jou ook niet tenzij God met hen begint te werken. En dan kunnen ze beginnen te geloven. Tot God mensen begint te trekken, hen vernedert en hen tot op dit punt brengt kunnen zij niet zien. "Vader, vergeef hen, omdat ze niet weten wat zij doen". Zo is het! Wij kunnen niet iets verwachten van iemand dat zij niet kunnen hebben. Ze kunnen het niet hebben, niet tegenover jou. Dit is een nieuwe manier, die wij kunnen begrijpen.

Iemand vroeg mij voor de dienst, over iets wat ik gezegd had, over iets nieuws in begrip dat gegeven zou worden...We waren hierover aan het spreken en ik heb gezegd dat er meer aan zit te komen. Er zullen dingen gegeven worden op het Loofhutenfeest, op de Laatste Grote Dag ... ☺ Ik hou ervan om van die aankondigingetjes te doen. O je moet wachten! Maar voor mij is het heel opwindend wat je op het Loofhutenfeest gegeven zal worden. Ik had het er met Johnny over, op weg van St. Louis naar hier vanmorgen... het is opwindend. Het is opwindend als God ons meer geeft, als Hij meer onthult en we leren altijd en we groeien altijd meer en meer. Het is een opwindend proces waar wij doorheen gaan. Het is een nieuwe en levende richting. Het is een krachtig iets dat God ons geeft. Elk Feest krijgen wij meer.. God geeft ons meer en meer, door waar wij ons in de tijd bevinden. In ieder geval, het is ongelofelijk dat wij hier hebben: **20 langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees,** we zien dat er een relatie is die wij kunnen hebben met God, omgang die we kunnen hebben met God, en ook met elkaar.

21 en wij een grote priester over het huis Gods hebben, 22 laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, wij geloven dit, wij weten dit en we weten dat onze gebeden gehoord worden. **met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad,** waarom? Omdat je berouw hebt. Dat betekent dat hier! Als je de vrijmoedigheid hebt om voor God te komen, omdat je gelooft wat God te zeggen heeft,.. via Jezus Christus. Het is ongelofelijk om te begrijpen. Te weten dat je tot God kan gaan, en je het vertrouwen hebt, door wat je gekregen hebt om te geloven. Je weet, dat als je bidt, en je vraagt God als eerste om je te vergeven van je zonden, dan hoef je daar net langer mee rond te lopen, hoef je dat niet meer te dragen. Dat is iets wat ik heb moeten leren, het heeft een hele tijd geleerd voordat ik me realiseerde dat als mijn gebed afgelopen was, de zonden weg waren. Dat God ze niet tegen mij zou gebruiken. Soms .. gaan mensen met mij, als dienaar, met dat in hun achterhoofd, om. Ze denken dat ik bepaalde dingen tegen hen zal gebruiken, dingen die zij gedaan hebben. Als je je niet bekeert hebt.. ja, dan... dan weet ik dat, als je je niet bekeert hebt voor God, je hebt het niet verandert, ja.. dan zal dat oordeel beïnvloeden. Maar als je je bekeert hebt... als jij de dingen achter je probeert te laten.. dan is het weg! En niets zal tegen je gebruikt worden. Zo werkt God niet! Wij zouden ook zo niet tegen elkaar moeten zijn. Ongelofelijk. Maar wij denken soms dat onze daden en ideeën ..; dat God ook zo is. Dat dat Gods manier is.. het duurt soms heel lang om de

dingen juist te gaan zien, in je geest. Hoe God werkelijk is. Want soms, door onze eigen menselijke relaties, hoe die zijn... God is niet zoals de mens! Gelukkig!!

19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, nogmaals, zodat wij vergeven kunnen worden van onze zonden. **21 en wij een grote priester over het huis Gods hebben, 22 laten wij toetreden** nogmaals, **met een waarachtig hart,** omdat het waarachtig is voor God. Want als dat niet zo is, dan betekent het niets. **in volle verzekerdheid des geloofs met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad,** omdat wij constant voor God blijven komen, Hem vragend voor vergeving en als wij dat gedaan hebben, zij de zonden weg. **en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water.** Dit beschrijft het gehele proces van berouw. Veel van waarom wij voor de troon van God komen heeft te maken met dat wij vergeving van onze zonden zoeken, God vragen om ons te reinigen en onze geest te zuiveren, ons denken. Om alle bagage die wij meezeulen in onze geest uit te gommen. En ons te helpen meer één te worden met Hem, zodat wij in eenheid met Hem kunnen zijn. Omdat wij dezelfde geest hebben.. het is niet alleen een kwestie van extra kracht ontvangen, zodat wij geen zonden meer hebben in ons leven. Het is een kwestie van dezelfde geest hebben, zodat we niet zondigen, snap je? Wij moeten verlangen om daarin te groeien.

23 Laten wij de belijdenis van hetgeen wij geloven onwankelbaar vasthouden, vasthouden, standvastig: aan de manier van leven die God ons gegeven heeft. **want Hij, die beloofd heeft, is getrouw. 24 En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.** Toen ik hier aan dacht, ik moet denken aan hoe mensen in de Kerk hierover denken.. wat dit betekent, als ze dit lezen. Als je dit leest.. **24 En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.** Dat zou kunnen overkomen als.. hoe vuur je iemand aan om liefde te hebben? Wel, als het over goede werken gaat, dan kunnen wij er nog wel wat over zeggen, als ze fout zijn, en hen zeggen dat ze dat niet moeten doen en hen uit leggen wat ze wel moeten doen. Maar **aanvuren** .. wat betekent dit? Het is een krachtig woord. En soms lezen we dit gewoon en denken er niet echt over na.. wat betekent dit? **En laten wij op elkander acht geven** prachtig, als je dit leest, als je kijkt hoe dit gebruikt wordt. Als je bijv in de Strongs concordantie leest hoe bepaalde woorden gebruikt worden: de betekenis: laat wij elkaar begrijpen, **laten wij op elkander acht geven** elkaar, dat betekent dit hier: elkaar! We moeten aan elkaar denken. Net zoals we het juist gehad hebben over het Loofhuttenfeest. Je moet aan elkaar denken, je moet aan anderen denken. En hopelijk aan iedereen in het Lichaam. Hoe? Nogmaals, we zouden, een ieder van ons, **laten wij op elkander acht geven** tegenover elkaar **tot liefde en in goede werken** daar gaat het over! Als je het begrijpt. Het gaat over wat wij proberen te doen tegenover anderen, **tot liefde in goede werken** met andere woorden, dit willen wij doen. Het draait om de ander. Het gaat niet over hoe je anderen moet vertellen dingen te doen, dat is niet de betekenis! Het gaat over hoe jij de dingen doet, zodat jij anderen aanpoort, aanvuurt, om dezelfde dingen te doen. Het is jouw voorbeeld dat anderen aanzet om ook zo te doen. Dat jij hen aanvuurt, bemoedigt,.. door wat jij doet. Tegenover elkaar. Want je houdt rekening met elkaar, **in goede werken** Welke goede werken? We hebben het er al over gehad, op het Feest, dat we er zeker van zijn dat we iedereen overal bij betrekken. Wat dat betekent in onze omgang met elkaar, en liefhebben.. omdat ze het voorbeeld zien van liefde.

Het is prachtig als mensen in de Kerk gebracht worden. Hoe prachtig is dat als nieuwe mensen komen en ze de familie zien.. ik heb dit veel gezien in de Kerk, het afgelopen jaar. Mensen met allerlei verschillende achtergronden en ze worden aan de Kerk toegevoegd en ze hebben familie. Ze hebben vaders, moeders, zussen en broers. Dat is een ongelofelijk iets. Ze worden opgenomen, net zoals in een familie. Zelfs meer dan wat zij meegemaakt hebben, fysiek, in de wereld. Wij beginnen dat te ondervinden, dat je men je liefheeft. Dat wij van je houden, ik houd van je. .. en dat is iets waar we in groeien. De dingen die mensen voor je willen doen, in je leven... en hun denken over je.. veel meer dan wat we in onze eigen fysieke families meemaken. Want dit bestaat niet in de wereld. De wereld weet niet hoe ze het moeten doen. Mensen moeten uit de

wereld geroepen worden om dit te leren, om te leren wat wij hebben: geven aan elkaar, als wij zo leven en het toepassen op elkaar.

En dus, wat er hier staat, een ieder van ons moet streven naar zo te leven tegenover elkaar, om elkaar lief te hebben **in goede werken** en anderen erbij te betrekken in wat we ook doen, met andere woorden: op deze manier worden wij bewogen **elkander acht geven tot liefde en goede werken** tegenover elkaar. En als er staat: **elkander acht geven** dit betekent letterlijk: aan hen denken, voor hen zorgen.. Je moet om je heen kijken. Je moet in de zaal rondkijken, op het Loofhuttenfeest, of hier, of waar je ook bent. Je moet rondkijken, naar de broeders.. Je moet verder kijken dan je neus lang is. En aan anderen denken, hen erbij betrekken, in dit geval; zodat je hen kan liefhebben, zodat je goede werken kan doen, goede dingen voor hen. Daar gaat het hier over. Het Griekse woord hier betekent 'aanzetten tot', niet op een negatieve manier. Hoe doe je dat? De betekenis raakt een beetje verloren door de vertaling. Maar als we de hele zin begrijpen.. wat is de context, de betekenis? Als we begrijpen waar hier over gaat. Hoe zet je iemand aan tot? Nogmaals, door jouw voorbeeld, door wat jij doet. Mensen leren daarvan, de mensen zien jouw voorbeeld. En als zij dezelfde dingen beginnen te doen, dan groeien zij er ook in, zij leren hoe dezelfde manier te leven, tegenover anderen, en dat groeit en groeit in het Lichaam. Des te meer jij het doet tegenover anderen, dan gaan anderen dit ook doen en als zij het tegenover iemand anders doen, dan groeit en groeit het Lichaam, een opbouwend proces in liefde. Daar gaat het in Efezen 4 over, het is zo prachtig.. Het Lichaam bouwt zichzelf op in liefde, naarmate wij groeien. Wij geven het voorbeeld en de anderen leren daarvan. Als iemand een baby is, geef hen wat tijd, en ze beginnen dezelfde dingen te doen, die anderen hebben gedaan. Tegenover hen.. tegenover elkaar. Dat is prachtig, het vermenigvuldigt. Daar gaat het hier over. Daar gaat het precies om als er staat rekening houden met elkaar (acht geven op elkander). Aan elkaar denken voor elkaar zorgen, rekening houden met elkaar.. er zeker van zijn dat niemand aan de kant blijft staan, niet bij de Familie betrokken is. Wij hebben daar allemaal een verantwoordelijkheid in en hoe ouder we zijn, hoe langer in de Kerk, des te meer verantwoordelijkheid wij hebben.

Het is nogal interessant, dit woord, wat we hier lezen: **En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren** dit woord krijgt meer betekenis als je weet waar het vandaan komt. Het komt vanuit het Grieks: aan te scherpen. Je moet het aanscherpen aan beide zijden. Heb je al eens gehoord van de term 'ijzer scherpt men met ijzer'? Zo moeten wij dat doen, onder elkaar. Niet door dat wij zeggen hoe iemand anders het moet doen... niet door tegen hen te preken, niet tegen hen te zeggen 'je zou dit niet moeten doen, je moet dat doen'.. Je moet een voorbeeld zijn. 'ijzer scherpt ijzer. Als je vervuld bent van Gods geest dan 'scherpen' wij elkaar, echt waar. En dan wordt onze omgang met elkaar rijker, onze conversaties met elkaar... alles wat wij doen. En soms hebben we het alleen maar over het weer, dat is ok. We hoeven niet altijd te spreken over religieuze dingen, of over de preek. Als we dat doen, dan moet het natuurlijk zijn, dat is ok, goed. Maar soms hebben wij er een fout idee over. Het gaat over delen en elkaar erbij betrekken, bij dat 'delen'. En soms begint dat op een hele eenvoudige manier.

Ik houd van het woord **aan te vuren**, aan te scherpen (zoals een mes).. **En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken** Hoe prachtig uitgedrukt. Interessant. **24 En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken**

25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen. Dit is het schriftgedeelte waar ik het eerder over had. Dat niet volledig begrepen is binnen de context. Het werd op een bepaalde manier gebruikt, in het denken van de meeste mensen in de Kerk, in het verleden. Weet je wat dat was? Sommige van jullie die al een tijd in de Kerk zijn... hoe werd dat gebruikt? Wat dacht jij dat dit betekende? Waar dit van toepassing op was? ... samenkomen op de Sabbat. Juist, het ging over de Sabbat. Wel, sorry, het gaat niet alleen over de Sabbatdag! Maar dat zat zo diepgeworteld in ons.. ik heb er een aantal keer over moeten spreken, om mensen te helpen dit te begrijpen.. het begin van begrip, dat het daar helemaal niet over ging. Maar het zal zo diepgeworteld, dat veel mensen het er moeilijk mee hadden. Sommige mensen kwamen niet meer

naar de Kerk omdat ze er zulke grote problemen mee hadden om men vond: Hoe kan je in je huis samenkomen, alleen.. hoe kan je via het internet naar preken luisteren en niet samenkomen met anderen, met een of ander georganiseerde groep.. hoe kan je dat doen "want" **Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen** Schaam je diep! Maar de mensen begrepen niet wat dit betekende, waar het over gaat.

Voor diegenen die niet weten hoe dit uitgelegd werd in het verleden, je weet niet waar ik het hier over heb.. in ieder geval, het werd zo uitgelegd.. **niet verzuimen**.. letterlijk betekent dit: niet achterlaten'. Niet achterlaten! Dat is precies wat ik in de vorige preek op Sabbat heb gezegd: wees er zeker van dat er niemand achtergelaten wordt! Dat niemand aan de kant blijft staan, in de omgang met elkaar. In omgang met elkaar! Wees er zeker van dat iedereen erbij betrokken is, dat iedereen samenkomt. Elkaar leren kennen, elkaar liefhebben, want als dat niet zo is, is er iets mis! **Niet verzuimen** betekent 'niet achterlaten'. Het is precies waar ik het vorige Sabbat over had! **Onze eigen samenkomst**.. betekent 'samenkomen' of 'samenbrengen'. Wanneer doe je dat? De grootste gelegenheid daartoe heb je op de Sabbat, op de Heilige Dagen, het Loofhuttenfeest! En soms, het ligt er aan waar mensen wonen, hebben ze andere mogelijkheden. Elke keer als je samenkomt, samen bent, dan heb je die gelegenheid.

Het woord 'aansporen' betekent 'uitnodigen', wie doet dat? *Wij* moeten dat doen, wij moeten ervoor zorgen dat iedereen met elkaar omgaat. Nodig ze uit. Omdat ze op het Feest, op de Sabbat aanwezig zijn, betekent nog niet dat je ze uitgenodigd hebt om tijd met jou door te brengen, samen te komen. Daar gaat het over. Prachtig wat er hier besproken wordt.

25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, een samenkomst, samen. Als wij dit begrijpen en je hebt de gelegenheid daartoe... er wordt hier iets besproken dat letterlijk plaatsvond, het gebeurde in de Kerk. Het gebeurde, er waren mensen die niet iedereen bij die broederschap, samenkomst met anderen, betrokken. Paul moest hier telkens weer over spreken, in de Kerk, .. het is een permanent probleem in de Kerk, altijd zo geweest: omdat wij nu eenmaal mensen zijn.

Wij werden naar Toledo overgeplaatst, voor de afvalligheid (apostase) plaatsvond. En ik kan me niet herinneren hoe groot de gemeente daar was, maar het was een flinke groep mensen, waren het er 500? Of 400, misschien 500, samen met de Findley gemeente, als zij samenkwamen. 300, 350-400... hoeveel het er ook waren, als iedereen samenkwam. Er waren zoveel kliekjes (groepjes). Ik stond er versteld van. Er werden allerlei dingen voor de jeugd georganiseerd, wij noemden dat Y.O.U. Ik weet niet hoeveel jonge mensen er waren, om en nabij de 60 kinderen, jonge mensen. Die allemaal deelnamen aan alle activiteiten. Een aantal van de ouders hadden commentaar 'dat er problemen waren onder de jeugd, omdat er allerlei kliekjes, groepjes, gevormd waren'. En ik heb het doen niet gezegd, omdat ik daar pas was... en ik zou met hen beginnen werken, ik wist alleen niet dat de apostase zou volgen en wat er al in die gemeente aan het gebeuren was maar ik had zoiets van 'duh, dat komt omdat jullie, ouders, dat ook doen'. De ouders gaven het voorbeeld. Er waren kliekjes onder de ouders, dus de kinderen volgde hun voorbeeld. Snap je? En dat is niet gehoorzamen aan wat God.. ze kwamen elke Sabbat samen maar ze deden niet wat er hier geschreven staat, ze voerden niet uit wat er hier geschreven staat: **25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen** mensen in de Kerk dachten dat omdat ze samenkwamen zoals hier geschreven staat, gehoorzaamden. **25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen zoals sommigen dat gewoon zijn**, bla, bla, bla... Ze snaptten er niets van! Mensen snaptten er niets van, waar het hier geschreven staat gaat over het gehele Lichaam, De Kerk, en met hen omgaan, broederschap! Wat is jouw broederschap? Wel.. in al die groepjes daar, .. zodra de dienst over was gingen ze naar elkaar toe. Je kon het zo zien gebeuren. De gemeente splitste zich in allerlei groepjes en ze gingen niet met elkaar om. O, echt waar, sommigen wilden echt niet met elkaar omgaan. En als ze dat wel deden.. dan was het net water en brandstof .. en een grote lucifer! En ze konden niet met elkaar omgaan. Vetes en strijd... en toen kwam de apostase. Ik ben gespaard gebleven van een gedeelte van die lijdensweg.. en heb meer gekregen.. In ieder geval, de mensen dachten dat ze het juiste deden door samen te komen op de Sabbat maar ze realiseerden zich niet dat ze de instructie die Paulus hier geeft niet gehoorzaamden.

Niet verzuimen niemand achterlaten, dat gaat over iedereen in de gemeente. Als je samenkomt moet je er zeker van zijn dat iedereen erbij betrokken is, in die broederschap, want het gaat hier over de broederschap.. **zoals sommigen dat gewoon zijn**.. dat is wat er in het verleden gebeurd is, in de Kerk. De klikjes, de groepjes... mensen die allemaal een andere kant opgaan. **maar elkander aansporen**, hoe doe je dat? Je brengt tijd met elkaar door. Je moet met elkaar praten, het juiste voorbeeld geven, hen helpen in deze manier van leven, spreken over deze manier van leven. **en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen**. Voor mij is het ontzagwekkend, hoe God ons helpt constant te groeien, in begrip, geestelijk van wat Hij ons gegeven heeft.

Laten we verder gaan: **1 Petrus 1** schrijf het gewoon neer want ik moet opschieten. **1 Petrus 1: 22** je kan dit later lezen. **22 Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt** het vereist Gods geest om deze dingen te kunnen doen. Je moet naar God kijken voor hulp om dit te kunnen doen **tot ongeveinsde broederliefde** ongeveinsd! Het is echt, oprecht. Het kan niet nep zijn of... dat moet echt zijn, omdat het van binnenin je komt, omdat je erover bidt, je groeit dichter tot God.. **ongeveinsde broederliefde** dit is het woord 'filadelfia'. God wil dat wij dit doen: dat soort liefde. Maar het gaat verder, want Hij laat zien dat het tegenover iedereen 'gedaan' moet worden. En daar is meer liefde voor nodig. Het wordt weerspiegeld in, manifesteert zich in iets dat we fysiek kunnen zien, 'filia'. Het gaat hier verder, en het is heel duidelijk: **hebt dan elkander van harte en bestendig lief**, Liefde, agapé, agapé. Verschillende manieren om het uit te spreken. Ik heb eens met iemand gesproken .. en het ergste vond hij dat ik het woord verkeerd uitsprak. "Wat voor dienaar ben jij"...

1 Petrus 3: 8 een ander vers. Het heeft dus te maken met agapé, agapé. **1 Petrus 3: 8 Ten slotte, weest allen eensgezind, medelijdend**, dit betekent sympathie, medeleven in het Grieks. Het is een sympathie voor elkaar. Wij hebben een uniek soort medeleven met elkaar, een broederschap, de manier waarop wij over elkaar denken. Dat is uniek voor ons en iedereen moet daar deel van uitmaken. Het kunnen niet maar een paar mensen zijn, iedereen moet erbij betrokken zijn, in het Lichaam. **hebt de broeders lief, weest barmhartig** dat woord betekent teergevoelig, wees teergevoelig tegenover elkaar. Soms vereist dat wat meer geduld, meer oefening om zachtmoedig, barmhartig te zijn tegenover elkaar. En vooral als er iets in de relatie niet goed gegaan is.. en dan denken wij erover, bidden wij erover en vragen God om barmhartig te mogen zijn tegenover iemand anders want anders hebben wij een foute geest tegenover hen. Een fout oordeel tegenover hen. God zegt dat we barmhartig moeten zijn, vooral je kunnen inleven.. net zoals die uitdrukking in Prediker, die we eerder gelezen hebben.. blij zijn voor anderen, met anderen, als zij blij zijn, huilen met hen, als ze huilen. Dat we zo op elkaar afgestemd zijn.. dat we met hen meevoelen, als zij van alles meemaken. Om blij met hen te kunnen zijn, als zij blij zijn. En om te treuren als zij treuren. Als we dat niet kunnen, wie zijn wij dan? Wie zijn wij dan? En waar is God? **en ootmoedig** dit betekent een vriendelijke van geest in het Grieks, tegenover elkaar.

Tenslotte **Johannes 15** ik vind dit prachtig want het brengt alles samen, alles over broederschap, omdat het op een zeer krachtige manier gedaan gezegd wordt. Alles waar we het over gehad hebben. Alles komt hier op neer: wat Jezus Christus gaf. Hij gaf dit.. in de laatste instructies aan de discipelen voor Hij stierf. We lezen deze verzen dus ook tijdens de Pascha periode. De dingen die in Johannes 15, 16, 17 en 18 staan. De instructies op die Pascha avond. **Vers 10** we zullen maar een paar verzen lezen **10 Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven**, mijn agapé. **Gij zult in mijn liefde blijven gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde**. Het gaat allemaal om God, gehoorzaamheid aan God. Zijn liefde, de liefde van God die door de kracht van Zijn Heilige geest komt. God is de oorsprong van die liefde.

11 Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij in jou wonen, in je leeft en in je blijft. Dat zegt Hij hier: in je wonen, in je leven in je blijven. **opdat mijn blijdschap in u zij** als je deze woorden hier leest, of op andere plaatsen waar het gaat over dat de Heilige Geest in je woont, in je leeft en in je blijft.. dat zegt Hij hier. Hij wou dat Zijn blijdschap, de volheid des levens die Hij had, in ons kan zijn.. dat komt omdat Gods geest in ons blijft, in ons woont, in ons leeft. **en uw blijdschap vervuld worde**. Dat is wat God in ons wil en wij kunnen dat hebben door deze manier van leven te leven, tegenover elkaar, elkaar erbij betrekking, iedereen erbij betrekking, in die broederschap.

12 Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. En hoe heeft Hij ons liefgehad? Het staat zo duidelijk in Efezen... Hij stierf voor ons! Hij offerde zichzelf, Hij gaf zichzelf als offer, dat is de grootste liefde die er bestaat. Om jezelf op te offeren, je eigen wensen, egoïsme, om dat allemaal op te offeren. Daar moet je voor vechten. .. want zo zijn wij nu eenmaal, wij mensen, en dat is de strijd. Dus als je dat opoffert, je geeft die dingen op, omdat je jezelf opoffert, je egoïsme.. dat is het grootste goed dat je kan geven. Voor de behoeften van anderen, het welzijn van anderen. Er is niets mooiers dan dat, echt waar niet. En zo wordt de blijdschap ook groter, de volheid des levens wordt groter op die manier. En weet je wat je dan ondervindt? Op dat soort momenten? God! God kan meer in je wonen op dat soort momenten. Hij kan Zijn leven meer in jou leven, omdat dat van God is. Het is de geest van God. Dat is de manier van God en des te meer we zo kunnen leven, het doen, dan zal je grotere blijdschap en vervulling in je leven hebben, het vermenigvuldigt zich en daar gaat het allemaal om.

Ik moet er zo vaak aan denken.. het gaat over delen in het leven. Dat geeft God ons. Het is een prachtig iets, je leven delen met anderen.

O, ik ga over tijd.. denk ik .. nog 1 minuut... Moet dit snel lezen...

12 Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad.

13 Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Opoffering

14 Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied. Prachtig! En dat zegt Hij tegen ons, Hij zegt dat we dat moeten doen, ten opzichte van elkaar. Er is niets mooier dan dat. Echt waar, in dit fysieke leven. Eens we in Gods Familie zijn hoeven we zo niet meer te leven, als we begrijpen wat ik gezegd heb. Want wij zijn dan..... wij zijn liefde, God is liefde. Het is prachtig om te kunnen begrijpen.